

O D L U K E

A) Odluke domaćih sudova i drugih organa

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br.S1-646/75
od 23.IV 1975.

Vijeće: Ivo Bešker, Gavro Badovinac, Mira Vučina

Lučki slagač - Zastara - Potraživanje lučke radne organizacije prema inokosnom brodaru za izvršene lučke usluge zastaruje za dvije godine (čl.21, st.1, toč.2. Zakona o zastarjelosti potraživanja)

Sporno je između stranaka da li je tuženi individualni vlasnik broda dužan platiti tužitelju na ime lučkih pristojbi iznos od din. 410.- spp, odnosno da li je utuženo potraživanje zastarjelo.

Prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtjev u cijelosti, a prigovor zastarjelosti odbio kao neosnovan.

U povodu žalbe tuženog, drugostepeni sud je djelomično preinačio prvostepenu presudu, tj. djelomično usvojio prigovor zastare i stoga djelomično odbio tužbeni zahtjev.

U predmetnom slučaju radi se o potraživanjima tužitelja iz 1971. i to po računima od 9.I 1971, 31.I 1971, 28.II 1971, 6.V 1971, 7.VI 1971, 4.IX 1971. i 5.X 1971.

Tužba je podignuta 21.IV 1973. Budući da se radi o potraživanjima lučke radne organizacije prema tuženom inokosnom brodaru M.N, valja pitanje zastarjelosti rješavati u smislu odredaba člana 21. Zakona o zastarjelosti potraživanja. Prema odredbi stava 1, toč.2, čl.21. cit. zakona, za 2 godine zastarjevaju potraživanja privrednih organizacija, zanatlija i držalaca drugih radnji za isporučenu robu, izvršeni rad ili učinjenu uslugu drugim osobama. Pošto je tuženi kao inokosni brodar "druga osoba" iz cit. propisa, to su potraživanja tužitelja prema tuženom po računima od 9.I, 31.I, 8.II 1971. zastarjela. Obzirom da je tužba podnesena 21.IV 1973, ostala potraživanja tužitelja dospjela 6.V 1971. i kasnije nisu zastarjela, pa je stoga djelomičnim uvažanjem žalbe tužbeni zahtjev trebalo odbiti

za iznos od din. 224.-, a prvostepenu presudu potvrditi u dijelu kojim je usvojen tužbeni zahtjev za preostali iznos od din. 186.-

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br.III-SI-390/75-2
od 13.V 1975.

Vijeće: Petar Sremac, Gavro Bađovinac, prof.dr Branko Jakaša

Skladištar - Odgovornost skladištara - Sama činjenica da je šteta na uskladištenoj robi konačno utvrđjena kod primaoca, ne oslobadja skladištara odgovornosti za štetu, ako iz konkretnih okolnosti slijedi da je šteta mogla nastati u samom skladištu - Ne može se bez daljnijega odbiti nalaz avarijskog komesara koji je izvršen u skladištu bez prisustva skladištarovih ljudi

Tužitelj je osiguratelj koji je vlasniku robe nadoknadio štetu koja je bila uskladištena u skladištu tuženoga.

Medju strankama se vodi spor da li je šteta nastala u skladištu tuženoga ili naknadno.

Prvostepeni sud je pobijanom presudom odbio tužbeni zahtjev jer je nakon provedene rasprave utvrdio, da je tužiteljev prednik - primalac robe i osiguranik - prilikom preuzimanja robe u oštećenoj ambalaži propustio da na nesumnjiv način i u prisutnosti predstavnika tuženog utvrdi pravo stanje i sadržaj oštećenih paketa (kartonskih kutija) i na taj način nesumnjivo utvrdi manjak. Naknadno utvrđjeni manjak nakon iskladištenja i daljnijeg prijevoza robe ne može se priznati da je nastao za vrijeme dok se roba nalazila kod tuženog, jer je takav manjak mogao nastati na daljnjem putu robe. Dokaz zapisnikom avarijskog komesara koji je tužiteljev radnik, sud ne priznaje kao valjan i nesumnjiv dokaz, jer je avarijski komesar izvršio pregled oštećene ambalaže i njenog sadržaja u skladištu tuženog bez prisustvovanja predstavnika tuženog, a osim toga zapisnik je sačinjen površno i ne predstavlja dokaz o stvarnom manjku koji je utvrđen nakon toga po dolasku robe u skladište krajnjeg korisnika - prednika tužitelja. Ako je na kraju putovanja utvrđen manji manjak iz odnosne ambalaže nego